II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Gewijzigd voorstel voor een verordening van de Raad inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en -audit-systeem (1)

(93/C 120/03)

COM(93) 97 def.

(Door de Commissie krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag ingediend op 16 maart 1993)

(1) PB nr. C 76 van 27. 3. 1992, blz. 2.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Voorstel voor een verordening van de Raad inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair „Eco-audit"-systeem	**Voorstel voor een verordening van de Raad inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en -audit-systeem**
	(In de volgende paragrafen werden de woorden „Eco-audit-systeem" dan ook vervangen door communautair „milieubeheer- en -audit-systeem": artikel 1, lid 1; artikel 1, lid 2, eerste alinea; artikel 3, titel en eerste alinea; artikel 3, lid 2; artikel 5, lid 1; artikel 9, titel en eerste alinea; artikel 9, lid 2; artikel 11, titel en eerste alinea; artikel 12, titel en eerste alinea; artikel 12, lid 1, onder c); artikel 12, lid 2; artikel 13, eerste alinea; bijlage I, deel C, tweede alinea en laatste alinea; bijlage I, deel E; bijlage II, deel B, onder a); bijlage III, titel en eerste alinea; en bijlage III, eerste, tweede en derde streepje). (zie amendement nr. 1 van het Europese Parlement)
DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 130 S, Gezien het voorstel van de Commissie, Gezien het advies van het Europese Parlement, Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,	Ongewijzigd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	(1) Overwegende dat in het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name in artikel 2 daarvan, bepaald is dat de Gemeenschap het bevorderen van een duurzame groei tot taak heeft en in het vijfde actieprogramma „Op weg naar een duurzame groei" met nadruk wordt gewezen op de betekenis van duurzame groei; (zie amendement nr. 3 van het Europese Parlement)
Overwegende dat de in het Verdrag vervatte en in de milieu-actieprogramma's van de Europese Gemeenschappen van respectievelijk 1973 (1), 1977 (2), 1983 (3) en 1987 (4) nader toegelichte doelstellingen en beginselen van het milieubeleid van de Gemeenschap met name erop zijn gericht om vervuiling te voorkomen, te verminderen en in de mate van het mogelijke aan de bron te bestrijden en voorts om een gezond beheer van de door de natuurlijke hulpbronnen geleverde grondstoffen te waarborgen, op basis van het beginsel dat de vervuiler betaalt;	Voorzien van het nr. (2) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)
Overwegende dat met name in het vierde milieu-actieprogramma van de Europese Gemeenschappen de nadruk wordt gelegd op de mogelijkheid een beleid te ontwikkelen dat op een meer geïntegreerde bestrijding van de vervuiling is gericht;	Voorzien van het nr. (3) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)
	(4) Overwegende dat in het vijfde actieprogramma „Op weg naar een duurzame groei" met name gewezen wordt op de rol en de verantwoordelijkheden van de bedrijven om zowel de Europese economie te versterken als het milieu te beschermen; (zie amendement nr. 4 van het Europese Parlement)
Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 19 oktober 1987 (5) inzake het vierde milieu-actieprogramma heeft verklaard dat het van belang is om overeenkomstig de respectieve verantwoordelijkheden van de Gemeenschap en van de Lid-Staten het communautaire optreden op bepaalde prioritaire terreinen te concentreren, waaronder in het bijzonder betere toegang tot de informatie over het milieu; dat het Europese Parlement in zijn advies over dat actieprogramma (6) de nadruk erop heeft gelegd dat het voor een ieder openstaan van deze informatie door een specifieke communautaire actie mogelijk dient te worden gemaakt;	Voorzien van het nr. (5) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)
Overwegende dat de Raad op 7 juni 1990 Richtlijn 90/313/EEG inzake de vrije toegang tot milieu-informatie (7) heeft vastgesteld;	Voorzien van het nr. (6) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)
	(7) Overwegende dat met name het bedrijfsleven een eigen verantwoordelijkheid heeft om bij de uitoefening van zijn activiteiten niet de milieuzorg uit het oog te verliezen en dat dit daarom een actieve aanpak aan de dag moet leggen door met name na te gaan welke invloed die activiteiten op het milieu en de gezondheid hebben en hoe zij die invloed op korte, middellange en lange termijn zo nodig drastisch kan verminderen; (zie amendement nr. 5 van het Europese Parlement)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Overwegende dat bedrijven, en met name die welke zich op het gebied van industriële activiteiten bewegen, met steeds talrijker, belangrijker en complexer wordende taken en verantwoordelijkheden op het gebied van de evaluatie, controle, preventie of op dat van de afzwakking van de weerslag van de bedrijfsactiviteiten voor het milieu worden geconfronteerd;	Voorzien van het nr. (8) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)
Overwegende dat deze taken en verantwoordelijkheden van de bedrijven het inrichten van een doeltreffend instrumentarium voor de bescherming van het milieu vergen;	Voorzien van het nr. (9) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)
Overwegende dat de toepassing van het milieubeschermingsinstrumentarium door de bedrijven niet los mag worden gezien van de noodzaak zorg te dragen voor een geëigende deelneming van de werknemers aan het opzetten en toepassen van dergelijke systemen noch van de noodzaak zorg te dragen voor verbeteringen in de veiligheids- en gezondheidsbescherming van de werknemers;	(10) Overwegende dat de toepassing van het milieubeschermingsinstrumentarium door de bedrijven niet los mag worden gezien van de noodzaak zorg te dragen voor een zo groot mogelijke betrokkenheid van het personeel van het bedrijf bij het opzetten en toepassen van dergelijke systemen, noch van de noodzaak zorg te dragen voor verbeteringen in de veiligheids- en gezondheidsbescherming van de werknemers; (zie amendement nr. 6 van het Europese Parlement)
Overwegende dat de toepassing van „milieu-audit"-technieken binnen het kader van een milieubeschermingsinstrumentarium voor de systematische, regelmatige en objectieve evaluatie van het milieubewust handelen bijzonder belangrijk is en de verbetering van de resultaten op milieubeschermingsgebied vergemakkelijkt;	Voorzien van het nr. (11) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)
Overwegende dat de invoering van een milieubeschermingsinstrumentarium en de toepassing van „milieu-auditing" in dat verband in de industriële sector verder gevorderd zijn;	(12) Overwegende dat de invoering van milieubeheersystemen en de toepassing van „milieu-auditing" in dat verband in de industriële sector reeds verder gevorderd zijn welke daarom de onmiddelijke prioriteit van deze verordening heeft en overwegende dat het ten zeerste wenselijk is dat dit soort praktijken aan de hand van proefprojecten ook wordt bevorderd met betrekking tot niet-industriële activiteiten, zoals in de dienstensector, de administratie, de vervoersector, enz.; (zie amendement nr. 7 van het Europese Parlement)
	(13) Overwegende dat de verspreiding van milieubeheersystemen, met inbegrip van auditing-technieken, in het bijzonder moet worden aangemoedigd in de vervoersector zodat de toenemende invloed daarvan op het milieu, met name als een mogelijk gevolg van de totstandbrenging van de interne markt, moet worden voorkomen of beperkt, en bij de overheidsdiensten die een modelfunctie hebben en derhalve het voorbeeld moeten geven, zodat deze sectoren prioriteiten vertegenwoordigen voor de toekomstige ontwikkeling van dit stelsel; (zie amendement nr. 8 van het Europese Parlement)
Overwegende dat er bij het publiek een groeiende belangstelling bestaat naar informatie over de resultaten van het milieubewust handelen bij de bedrijven;	Voorzien van het nr. (14) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	(15) Overwegende dat verstrekking van informatie aan het publiek door bedrijven een belangrijk onderdeel is van een goed milieubeheer; (zie amendement nr. 9 van het Europese Parlement)
Overwegende dat een binnen een passend kader uitgevoerde „milieu-audit" zowel een doeltreffend instrument kan zijn om de resultaten van het milieubewust handelen bij de bedrijven te verbeteren als een hechte grondslag kan vormen voor een beleid op het gebied van de informatieverstrekking aan en samenwerking met het publiek;	Voorzien van het nr. (16) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)
Overwegende dat invoering van een flexibel communautair systeem voor de evaluatie en de verbetering van de bij bepaalde activiteiten behaalde resultaten van milieubewust handelen tevens verdere ontwikkelingen op gebieden als de normalisatie en de certificatie van interne milieubeheersystemen zou kunnen stimuleren;	(17) Overwegende dat een flexibel communautair systeem voor de evaluatie en de verbetering van de behaalde resultaten van milieubewust handelen tevens verdere ontwikkelingen op gebieden als de normalisatie en de certificatie van interne milieubeheersystemen zou kunnen stimuleren; (zie amendement nr. 11 van het Europese Parlement)
	(18) Overwegende dat normalisatie van milieubeheersystemen tegemoet komt aan de eigen verantwoordelijkheid van het bedrijfsleven, en bijdraagt aan de vergelijkbaarheid van de milieuprestaties van verschillende bedrijven; (zie amendement nr. 12 van het Europese Parlement)
Overwegende dat het daarom noodzakelijk en aangewezen is invoering van „audit"-programma's omvattende milieubeschermingsinstrumentaria door de bedrijven aan te moedigen en de verstrekking van systematische en deugdelijke informatie aan het publiek over het door de bedrijven gevoerde milieubeleid, over de milieuprogramma's en het milieubeheer van de bedrijven alsmede over de door deze behaalde resultaten van milieubewust handelen en voorts met name over het verband tussen gezondheid en milieu te bevorderen;	Voorzien van het nr. (19) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)
Overwegende dat dit het best kan worden bereikt langs de weg van een communautair systeem waaraan door bedrijven op vrijwillige basis kan worden deelgenomen;	(20) Overwegende dat dit kan worden bereikt via een communautair systeem dat bedrijven aanmoedigt tot deelneming; (zie amendement nr. 13 van het Europese Parlement)
Overwegende dat de doelstellingen van dat systeem erin zouden moeten bestaan om aan de hand van een voorafgaande, grondige en uitputtende analyse van de milieuproblematiek invoering van goed werkende milieubeschermingsinstrumentaria te bevorderen, de basisvoorschriften van binnen het bestek van deze beschermingsinstrumentaria uitgevoerde „milieu-auditing" vast te stellen en het publiek met name op de grondslag van de „audit"-resultaten, omtrent de resultaten van het milieubewust handelen bij het bedrijfsleven in te lichten;	(21) Overwegende dat een bedrijf dat bereid is een milieubeleid, milieuprogramma's en -doelstellingen en een milieubeheersysteem op te zetten overeenkomstig de in dit stelsel vastgelegde regels, zich in een betere positie bevindt om te bewijzen hoe zeer het bezorgd is om het milieu, om de invloed van zijn activiteiten op het milieu te beoordelen en te verminderen, op een meer efficiënte wijze de noodzakelijke milieuregels ten uitvoer te leggen, milieurisico's te vermijden, op een doeltreffende wijze op het gebied van het milieu te communiceren met de autoriteiten en het plaatselijke en het brede publiek, alsmede het imago van het bedrijf te verbeteren; (zie amendement nr. 14 van het Europese Parlement)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	(22) Overwegende dat om een duurzame ontwikkeling te kunnen garanderen geboden en toezicht niet langer toereikend zijn en geleidelijk aan zouden moeten worden vervangen door een aanpak waarbij wetten en controles worden aangevuld met een samenwerking tussen bedrijven, overheid en publiek en de deelneming en gedeelde verantwoordelijkheid van de verschillende betrokkenen; (zie amendement nr. 15 van het Europese Parlement)
Overwegende dat in een onafhankelijke validering, door erkende milieuverificateurs, van de voor het publiek bestemde milieuverklaringen dient te worden voorzien, om de betrouwbaarheid en het representatieve karakter van deze inlichtingen te waarborgen;	Voorzien van het nr. (23) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)
Overwegende dat het noodzakelijk is om de voorwaarden en procedures voor de erkenning van milieuverificateurs en procedures waarmee distorsies van de valideringswerkzaamheden in het kader van deze verordening worden belet, vast te stellen;	Voorzien van het nr. (24) (zie amendement nr. 2 van het Europese Parlement)
Overwegende dat deze verordening in het licht van de in de eerste jaren van de uitvoering ervan opgedane ervaringen voor een herbeoordeling in aanmerking dient te komen, met name wat haar toepassingsgebied betreft; dat bijgevolg in een efficiënte herzieningsprocedure dient te worden voorzien,	(25) Overwegende dat deze verordening in het licht van de in de eerste jaren van de uitvoering ervan opgedane ervaringen voor een herbeoordeling in aanmerking dient te komen, met name wat de uitbreiding van haar toepassingsgebied naar niet-industriële activiteiten betreft; dat bijgevolg in een efficiënte herzieningsprocedure dient te worden voorzien, (zie amendement nr. 16 van het Europese Parlement)
HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:	
Artikel 1	
Het „Eco-audit"-systeem en de doelstellingen ervan	**Het milieubeheer- en -audit-systeem en de doelstellingen ervan**
1. Er wordt een communautair systeem ingericht, hierna „Eco-audit"-systeem genoemd, voor de evaluatie en de verbetering van de resultaten van milieubewust handelen bij industriële activiteiten en voor de verstrekking van de geëigende inlichtingen daarover aan het publiek, aan welk systeem de industriële bedrijven op vrijwillige basis kunnen deelnemen.	1. Er wordt een communautair systeem ingericht, hierna „milieubeheer- en -audit-systeem" genoemd, voor de evaluatie en de verbetering van de resultaten van milieubewust handelen bij industriële activiteiten en voor de verstrekking van de geëigende inlichtingen daarover aan het publiek, aan welk systeem bedrijven die zich met industriële activiteiten bezighouden, op vrijwillige basis kunnen deelnemen. (zie amendement nr. 18 van het Europese Parlement)
2. De doelstelling van het „Eco-audit"-systeem bestaat eruit de verbetering van de resultaten van milieubewust handelen bij de industriële activiteiten te bevorderen door:	Ongewijzigd.
a) inrichting en toepassing van milieubeschermingsinstrumentaria door de bedrijven;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
b) systematische, objectieve en periodieke evaluatie van de met die instrumentaria verwezenlijkte resultaten op het gebied van milieubewust handelen;	b) systematische, objectieve en periodieke evaluatie van de met die instrumentaria verwezenlijkte resultaten, met inbegrip van de beoordeling en registratie van relevante gegevens zoals met name die betreffende het gebruik van natuurlijke hulpbronnen en energie, de lozing van afval in de lucht, de bodem en het water en de lawaaibelasting, ten einde de invloed daarvan op het milieu zoveel mogelijk te beperken; (zie amendement nr. 20 van het Europese Parlement)
c) verstrekking van inlichtingen aan het publiek over de met milieubewust handelen behaalde resultaten.	Ongewijzigd.
Artikel 2 **Definities**	
In de zin van deze verordening wordt verstaan onder:	
a) „milieu-analyse", een voorafgaand grondig en uitputtend onderzoek naar de milieuproblemen en -effecten en naar de met milieubewust handelen behaalde resultaten, die verband houden met de op een bedrijfslocatie plaatsvindende activiteiten, met name de in bijlage I genoemde aspecten daaronder begrepen;	
b) „milieubeschermingsinstrumentarium", een gecoördineerd geheel van maatregelen van uiteenlopende aard ter bescherming van het milieu;	
c) „milieubeleid", de omschrijving van de algemene doelstellingen en beginselen die het handelen van een bedrijf ten opzichte van het milieu schragen;	
d) „milieubeheer", de aspecten van de algemene beheersfunctie waardoor het milieubeleid wordt bepaald en uitgevoerd;	
e) „milieubeheerssysteem", de organisatiestructuur, de verantwoordelijkheden, praktijken, procedures, processen en hulpbronnen die ter verwezenlijking van het milieubeheer nodig zijn;	e) „milieubeheerssysteem", dat deel van het globale beheersysteem dat de organisatiestructuur, de verantwoordelijkheden, praktijken, procedures, processen en hulpbronnen omvat die voor de bepaling en de verwezenlijking van het milieubeleid nodig zijn; (zie amendement nr. 22 van het Europese Parlement)
f) „milieudoelstellingen", de door een bedrijf voor zich zelf vastgestelde gedetailleerde doelstellingen ten aanzien van de met milieubewust handelen te behalen resultaten;	Ongewijzigd.
g) „milieuprogramma", een beschrijving van de specifieke doelstellingen en het werkprogramma van een bedrijf betreffende de verbetering van de milieubescherming op een bepaalde locatie, met inbegrip van een beschrijving van de maatregelen die zijn genomen om de voor de uitvoering van die maatregelen vastgestelde doelstellingen en de streefdata te bereiken;	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL

h) „milieu-audit": een beheersinstrument dat een systematische, gedocumenteerde, periodieke en objectieve evaluatie omvat van de wijze van functioneren van de organisatie, van het beheersysteem en van de uitrusting die voor de milieubescherming bestemd zijn, ten einde:

i) de management-controle op de praktijken op milieugebied te vergemakkelijken;

ii) erop toe te zien dat het bedrijfsbeleid wordt nageleefd, waaronder begrepen naleving van de wettelijke en administratiefrechtelijke bepalingen.

Een „milieu-audit" omvat vaststelling van de feitelijke gegevens die nodig zijn om de resultaten van het milieubewust handelen te beoordelen;

i) „milieuverklaring", de verklaring die door het bedrijf overeenkomstig de bepalingen van deze verordening, en met name overeenkomstig artikel 5, wordt opgesteld;

j) „industriële activiteit", elke activiteit die in de secties C en D van de statistische nomenclatuur van de economische activiteiten in de Europese Gemeenschappen (NACE, Rev. 1), als vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 3037/90 van de Raad (1), is vermeld, waaraan de elektriciteits-, gas-, stoom- en warmwaterproduktie en de recycling, behandeling, destructie of verwijdering van afval, in vaste of vloeibare vorm, dienen te worden toegevoegd;

k) „bedrijf", elke organisatie die een rechtstreekse operationele controle over de activiteiten op een bepaalde locatie uitoefent;

l) „locatie", elk terrein waarop industriële activiteiten onder controle van een bedrijf op een gegeven plaats worden uitgevoerd, met inbegrip van de daarmee gepaard gaande of daarbij behorende opslag van grondstoffen, van bij-, tussen- en eindprodukten en van afval en met inbegrip van de al dan niet vaste infrastructuur en uitrusting die met deze activiteiten zijn gemoeid;

m) „erkend milieuverificateur", elke persoon of organisatie die een erkenning heeft verkregen overeenkomstig de in artikel 7 bedoelde voorwaarden en procedures;

n) „bevoegde lichamen", de voor de vervulling van de bij deze verordening omschreven taken door de Lid-Staten overeenkomstig artikel 10 aangewezen lichamen.

Artikel 3

Deelneming aan het „Eco-audit"-system; verplichtingen van de deelnemende bedrijven; procedure voor de deelneming

1. De één van de industriële activiteiten uitoefenende bedrijven mogen voor elke locatie waar dergelijke activiteiten plaatsvinden, aan het „Eco-audit"-systeem deelnemen, mits zij zich ertoe verbinden om in elke betrokken locatie de bij deze verordening vastgestelde voorschriften, voorwaarden en procedures na te leven en met name:

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
— in het licht van de uitkomsten van een eerste milieu-analyse volgens de criteria van bijlage I en zorgdragend voor een passende deelneming door de werknemers en de werknemersvertegenwoordigers een systeem voor de bescherming van het milieu te ontwikkelen en uit te voeren dat op alle op de locatie plaatsvindende activiteiten van toepassing is;	— in het licht van de uitkomsten van een eerste milieu-analyse en zo nodig vervolgens periodiek volgens de criteria van bijlage I en zorgdragend voor een zo groot mogelijke deelneming door het personeel en de vertegenwoordigers daarvan, eventueel op basis van in de Lid-Staten geldende regels en praktijken, een systeem voor de bescherming van het milieu te ontwikkelen en uit te voeren dat op alle op de locatie plaatsvindende activiteiten van toepassing is, dat voldoet aan de desbetreffende voorwaarden die in bijlage I bij deze verordening zijn uiteengezet of, voor zover het het beheersysteem betreft, wordt gecertificeerd overeenkomstig een geëigende certificatieprocedure, waarmee voldaan wordt aan een in artikel 6, lid 2, genoemde norm; (zie amendement nr. 27 van het Europese Parlement)
— volgens de criteria van bijlage I op de betrokken locaties milieu-audits uit te voeren of te doen uitvoeren;	Ongewijzigd.
— op het hoogste niveau van de bedrijfsleiding alle uitkomsten van de audit in overweging te nemen en aan de hand daarvan en binnen het bestek van het milieuprogramma van het bedrijf, doelstellingen en maatregelen vast te stellen die op een continue verbetering van de resultaten van het milieubewust handelen zijn gericht;	— op het hoogste relevante niveau van de bedrijfsleiding alle uitkomsten van de audit in overweging te nemen en aan de hand daarvan en binnen het bestek van het milieuprogramma van het bedrijf doelstellingen en maatregelen vast te stellen die op een continue verbetering van de resultaten van het milieubewust handelen zijn gericht; (zie amendement nr. 28 van het Europese Parlement)
— een voor elke locatie waar een audit is uitgevoerd, volgens dezelfde frequentie als de milieu-audit, specifieke milieuverklaring op te stellen;	— jaarlijks een voor iedere locatie waar een audit is uitgevoerd, specifieke milieuverklaring op te stellen; (zie amendement nr. 29 van het Europese Parlement)
— de milieuverklaring ten aanzien van de betrouwbaarheid van de daarin vervatte gegevens en de grondigheid waarmee alle belangrijke milieuproblematiek die met de locatie verband houdt, daarin is behandeld, door erkende milieuverificateurs te doen valideren;	— de milieuverklaring ten aanzien van de betrouwbaarheid van de daarin vervatte gegevens en de grondigheid waarmee alle belangrijke milieuproblematiek die met de locatie verband houdt, daarin is behandeld, door erkende milieuverificateurs te doen valideren, op het moment waarop de audit met betrekking tot de periode die in de verklaringen wordt bedoeld, voltooid wordt; (zie amendement nr. 30 van het Europese Parlement)
— de door erkende milieuverificateurs gevalideerde milieuverklaringen aan het bevoegde lichaam voor te leggen en deze ter beschikking van het publiek te houden.	— alle milieuverslagen aan het bevoegde lichaam voor te leggen en deze ter beschikking van het publiek te houden en, indien het bedrijf een jaarlijks activiteitenverslag ten behoeve van de aandeelhouders het licht doet zien, deze op te nemen in of toe te voegen aan dat verslag. (zie amendement nr. 31 van het Europese Parlement)
2. Bedrijven die besluiten voor een bepaalde locatie aan het „Eco-audit"-systeem deel te nemen, moeten, nadat zij een milieu-analyse van de locatie hebben verricht, over een milieubeschermingsinstrumentarium beschikken, een milieuverklaring hebben opgesteld en aan het in artikel 10 bedoelde bevoegde lichaam een eerste, door een erkend milieuverificateur gevalideerde milieuverklaring, met inbegrip van de in bijlage IV bedoelde gegevens, voorleggen.	Ongewijzigd.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
3. De in dit artikel omschreven verplichtingen gelden onverminderd de acties waartoe door de Lid-Staten overeenkomstig artikel 12, lid 1, onder a), wordt besloten.	
Artikel 4	
Normalisatie van milieubeheerssystemen	
De Commissie nodigt de Europese normalisatie-instellingen uit om op de criteria in bijlage I gebaseerde normen voor milieubeheerssystemen uit te werken en vast te stellen, daarbij rekening houdend met de doelstellingen, beginselen en voorschriften van deze verordening.	De Commissie nodigt de Europese Commissie voor normalisatie (CEN) uit een norm voor milieubeheerssystemen uit te werken en vast te stellen, waarin rekening moet worden gehouden met de doelstellingen, beginselen en voorschriften van deze verordening en welke in overeenstemming dient te zijn met de in bijlagen I en II vastgelegde relevante eisen. (zie amendement nr. 32 van het Europese Parlement)
Artikel 5	Ongewijzigd.
Milieuverklaring	
1. Voor elke door het „Eco-audit"-systeem bestreken locatie wordt onder toezicht van de bedrijfsleiding ter gelegenheid en op de grondslag van, met name, elke milieu-audit, of, voor de eerste verklaring, van de milieu-analyse, een milieuverklaring opgesteld. Deze verklaring wordt speciaal ter informatie van het publiek in beknopte niet technische bewoordingen gesteld.	1. Voor elke, door het milieubeheer- en -audit-systeem bestreken locatie wordt onder toezicht van de bedrijfsleiding ter gelegenheid en op de grondslag van, met name, elke milieu-audit, of, voor de eerste verklaring, van de milieu-analyse en vervolgens jaarlijks, een milieuverklaring opgesteld. Deze verklaring wordt speciaal ter informatie van het publiek in beknopte en niet technische bewoordingen gesteld. (zie amendement nr. 33 van het Europese Parlement)
2. De milieuverklaring behelst met name:	Ongewijzigd.
— een beschrijving van de bedrijfsactiviteiten op de betrokken locatie;	
— een grondige uiteenzetting van de belangrijke, met de betrokken activiteiten verband houdende milieuproblematiek;	— een uiteenzetting van de belangrijkste, met de betrokken activiteiten verband houdende milieuproblematiek; (zie amendement nr. 34 van het Europese Parlement)
— een samenvatting van cijfermatige gegevens betreffende de vervullende emissies, de afvalproduktie, het grondstoffen-, energie- en waterverbruik en, in voorkomend geval, betreffende andere belangrijke milieuaspecten;	— een samenvatting van cijfermatige gegevens betreffende de vervuilende emissies, de afvalproduktie, het grondstoffen-, energie- en waterverbruik, geluidsoverlast en een kwalitatieve beoordeling van niet kwantificeerbare aspecten zoals geurhinder, aantasting van het landschap (visuele hinder) en, in voorkomend geval, eventuele andere belangrijke milieuaspecten. De cijfermatige gegevens zullen vergeleken worden met de vergunningsvoorwaarden en reglementaire eisen, voor zover deze van toepassing zijn; (zie amendement nr. 35 van het Europese Parlement)
— een uiteenzetting van het beleid, het programma en de specifieke milieudoelstellingen van het bedrijf in verband met de betrokken locatie;	— een uiteenzetting van het beleid, de specifieke milieudoelstellingen en het programma van het bedrijf, met inbegrip van eventuele wijzigingen, alsmede investeringen ter bescherming van het milieu, in verband met de betrokken locatie; (zie amendement nr. 36 van het Europese Parlement)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
— een evaluatie van de op de betrokken locatie met het milieubeschermingsinstrumentarium ten aanzien van het milieu behaalde resultaten;	Ongewijzigd.
— de datum waarop de volgende milieuverklaring moet worden voorgelegd.	
De validering van de verklaring geschiedt overeenkomstig de in bijlage II bedoelde voorwaarden.	De validering van de verklaring geschiedt overeenkomstig de in artikel 6, lid 2, bedoelde voorwaarden, wanneer een volledige milieu-audit van de locatie wordt uitgevoerd. (zie amendement nr. 38 van het Europese Parlement)
Artikel 6	
Organisatie van de audit- en valideringsactiviteiten	**Organisatie van de auditactiviteiten**
1. De milieu-audit voor een locatie kan door de bedrijfsauditors worden uitgevoerd, voor zover het betrokken bedrijf over een passend eigen systeem beschikt, bij voorbeeld in het kader van EN-norm 29000, of door externe auditors die door een door de Lid-Staat erkend lichaam daartoe bevoegd zijn verklaard. In ieder geval geschiedt de audit overeenkomstig de criteria in bijlage I en in het bijzonder met inachtneming van de ISO-norm 10011 betreffende de kwalificatie van de auditors (deel 2) en de audit-procedures (deel 1).	1. De interne milieu-audit voor een locatie kan worden uitgevoerd door de auditors die tot het bedrijf behoren of door externe personen dan wel organisaties die namens het bedrijf handelen. In ieder geval geschiedt de audit overeenkomstig de criteria in bijlage I en in het bijzonder met inachtneming van de ISO-normen 10011 betreffende de kwalificatie van de auditors (deel 2) en de audit-procedures (deel 1).
	Organisatie van de valideringsactiviteiten
2. De validering van de milieuverklaringen wordt afgegeven door erkende milieuverificateurs, overeenkomstig de criteria in bijlage II De erkenede verificateurs mogen zonder toestemming van de bedrijfsleiding geen in het raam van hun valideringswerkzaamheden verkregen informatie of gegevens bekendmaken.	2. Het milieubeleid, de milieuprogramma's -beheersystemen, -analyses of -audit-procedures en de milieuverklaringen worden onderzocht waarbij wordt geverifieerd of zij voldoen aan de eisen van de verordening en de milieuverklaringen worden door de onafhankelijke geaccrediteerde milieuverificateur gevalideerd, op grond van de desbetreffende bepalingen in de bijlagen bij deze verordening. 2. a) Verhouding ten opzichte van bestaande normen i) Bedrijven ten aanzien waarvan officieel verklaard is dat zij op bepaalde locaties voldoen aan: — met Europese normen corresponderende nationale normen voor milieubeheerssystemen en/of milieu-audits, opgesteld door de CEN, in aansluiting op een mandaat overeenkomstig Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften, gewijzigd bij Richtlijn 88/182/EEG, waarnaar de verwijzingen zijn bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, of — nationale normen voor milieubeheerssystemen en/of milieu-audit die door de Commissie zijn erkend, waarmee gehandeld wordt overeenkomstig de procedure bepaald in artikel 13, ten einde te voldoen aan de relevante eisen van deze verordening,

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
	worden beschouwd als te voldoen aan de overeenkomstige eisen van deze verordening in die locaties, mits de certificatie verricht wordt door een instantie waarvan de accreditering in overeenstemming is met de desbetreffende eisen in de bijlage van deze verordening, of met criteria waarvan erkend wordt door de Commissie dat zij equivalent zijn aan die eisen, die daarmee handelt in overeenstemming met de procedure als bepaald in artikel 13. De Commissie publiceert in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* de verwijzingen naar de bovengenoemde Europese normen alsook naar de nationale normen waarvan erkend is dat zij in overeenstemming zijn met de relevante eisen van deze verordening. De Lid-Staten publiceren de verwijzingen naar deze nationale normen en naar de nationale normen waarin de Europese normen zijn verwerkt.
	ii) Ten einde het mogelijk te maken dat dergelijke locaties in het kader van het stelsel worden geregistreerd, moeten de betrokken bedrijven in elk geval voldoen aan de eisen van deze verordening betreffende de milieuverklaring met inbegrip van de validering en de andere toepasselijke eisen betreffende registratie. (zie amendement nr. 41 van het Europese Parlement)
	b) De geaccrediteerde milieuverificateur moet onafhankelijk zijn van degene die auditor is voor de betrokken locatie. (zie amendement nr. 42 van het Europese Parlement)
3. De Commissie verzoekt de European Organization for Testing and Certification (EOTC) (Europese Organisatie voor proeven en certificatie) om de op de criteria in bijlage II berustende voorwaarden en procedures vast te stellen, ten einde de overeenstemming met de normen als bedoeld in artikel 4 te kunnen laten certificeren, en om voor de coördinatie van de door de Lid-Staten overeenkomstig artikel 7, lid 1, aangewezen lichamen zorg te dragen.	Ongewijzigd.
Artikel 7 **Erkenning van milieuverificateurs** 1. De Lid-Staten zien erop toe dat binnen twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze verordening er volledig functionerende erkenningssystemen bestaan, welke systemen voor de omschrijving en de uitvoering van de passende voorwaarden en procedures voor de erkenning van milieuverificateurs en voorts voor het toezicht op de werkzaamheden van deze verificateurs kunnen instaan. Daartoe kunnen de Lid-Staten ofwel beroep doen op de bestaande certificatie-instellingen ofwel andere daartoe geëigende lichamen aanwijzen, respectievelijk oprichten.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Bij de vaststelling van deze voorwaarden en procedures wordt door de erkenningssystemen van de Lid-Staten rekening gehouden met de in bijlage II vermelde criteria. De Lid-Staten stellen de Commissie vooraf in kennis van de maatregelen die zij voornemens zijn op dit gebied te nemen. Deze maatregelen dienen door de Commissie te worden goedgekeurd alvorens zij door een erkenningssyteem kunnen worden aangenomen.	(Verwijzing naar bijlage II, punt A) (Zie amendement nr. 44 van het Europese Parlement)
De Lid-Staten stellen de nodige bepalingen en procedures vast om de erkenningssytemen te kunnen laten functioneren.	Ongewijzigd.
De Lid-Staten stellen de Commissie onverwijld van de krachtens dit lid genomen maatregelen in kennis.	
2. De bevoegde lichamen, de betrokken beroeps- en bedrijfstakverenigingen, de niet-gouvernementele milieu- en consumentenorganisaties en de vakbonden hebben het recht deel te nemen aan het opzetten van en aan het leiding geven aan de in lid 1 genoemde erkenningssystemen, overeenkomstig de door de Lid-Staten vastgestelde voorschriften en procedures. Van deze voorschriften en procedures wordt de Commissie onverwijld in kennis gesteld.	
3. De erkenningssystemen werken samen, in het bijzonder om het toezicht op de werkzaamheden van de erkende milieuverificateurs te waarborgen. De Commissie neemt passende initiatieven om deze samenwerking te vergemakkelijken.	
4. In een Lid-Staat erkende verificateurs kunnen in elke Lid-Staat valideringswerkzaamheden verrichten.	
Artikel 8 **Lijst van erkende milieuverificateurs**	
De erkenningssystemen stellen een lijst op van de in de respectieve Lid-Staten erkende milieuverificateurs en dragen zorg voor de bijwerking en de herziening ervan. Deze lijst wordt aan de Commissie medegedeeld.	
De Commissie maakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een algemene lijst voor de Gemeenschap bekend.	De Commissie maakt jaarlijks in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* een algemene lijst voor de Gemeenschap bekend. (zie amendement nr. 49 van het Europese Parlement)
Artikel 9	Ongewijzigd.
Lijst van de aan het „Eco-audit"-systeem deelnemende locaties	
1. De door de Lid-Staten daartoe aangewezen lichamen stellen een lijst op van de aan het „Eco-audit"-systeem deelnemende locaties en dragen zorg voor de bijwerking en herziening ervan.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
Wanneer een bedrijf nalaat de gevalideerde milieuverklaringen met betrekking tot een locatie binnen de aangekondigde termijn bij de bevoegde lichamen in te dienen, wordt deze locatie van de lijst geschrapt.	
2. Ieder jaar leggen de bevoegde lichamen de lijsten en de bijwerkingen ervan aan de Commissie over.	
	2a. Het bevoegde lichaam gaat alleen tot registratie van een locatie over indien genoegzaam is aangetoond dat deze locatie aan alle voorwaarden van deze verordening voldoet. (zie amendement nr. 50 van het Europese Parlement)
De lijst van alle in de Gemeenschap aan het „Eco-audit"-systeem deelnemende locaties, wordt door de Commissie jaarlijks in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.	
Artikel 10 **Bevoegde lichamen**	Ongewijzigd.
De Lid-Staten wijzen uiterlijk twaalf maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening de bevoegde lichamen aan en stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.	
Artikel 11 **„Eco-audit"-logo**	
1. Het in bijlage III weergegeven logo mag met betrekking tot de aan het „Eco-audit"-systeem deelnemende locaties worden gebruikt. De vermelding van de deelnemende locaties dient steeds van het logo vergezeld te zijn. Het logo mag worden gebruikt: — op de bedrijfsmilieuverklaringen; — in brochures, verslagen en informatiedocumenten van het bedrijf; — in het briefhoofd van het bedrijf; — in de reclame van het bedrijf, mits daarin niet naar specifieke produkten of diensten wordt verwezen. Het logo mag niet in reclame voor produkten noch op de produkten noch op de verpakking van de produkten worden gebruikt. Het logo dient steeds vergezeld te gaan van, naar gelang van het geval, een van de in bijlage III bedoelde vermeldingen.	
2. Voor locaties waar niet aan de comunautaire en nationale milieuvoorschriften wordt voldaan, is het gebruik van het logo verboden.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om de bevoegde lichamen te machtigen op het logogebruik toezicht uit te oefenen en stellen de Commissie onverwijld van die maatregelen in kennis.	
Artikel 12 **Bevordering van het „Eco-audit"-systeem**	
1. De Lid-Staten kunnen acties ondernemen ter bevordering van het „Eco-audit"-systeem, voor zover die acties met het Gemeenschapsrecht in overeenstemming zijn, in het bijzonder:	
a) wat het midden- en kleinbedrijf (MKB) betreft, door acties te ondernemen of te bevorderen en, eventueel, bijstandsstructuren te creëren of te bevorderen, die erop zijn gericht aan deze bedrijven de nodige deskundigheid en steun ter beschikking te stellen om aan de bij deze verordening omschreven voorschriften, voorwaarden en procedures te kunnen voldoen, en met name de totstandbrenging van de milieubeschermingsinstrumentaria, de audit, de voorbereiding van de verklaringen en de validering ervan;	
b) door praktische controle- en inspectieregelingen onder bepaalde voorwaarden te vereenvoudigen en/of te verlichten, met name voor het MKB;	b) door, met behulp van de gevalideerde gegevens die door de invoering van het „milieubeheersysteem" zijn vrijgekomen, de praktische controle- en inspectieregelingen onder bepaalde voorwaarden te vereenvoudigen en/of te verlichten, met name voor het midden- en kleinbedrijf; (zie amendement nr. 55 van het Europese Parlement)
c) door aan het „Eco-audit"-systeem bekendheid te geven en het publiek daarover te informeren.	Ongewijzigd.
	d) industriële groeperingen te stimuleren bij hun activiteiten om de invoering door bedrijven van milieubeheerstystemen te bevorderen. (zie amendement nr. 56 van het Europese Parlement)
	Bij het voorbereiden van deze acties maken de Lid-Staten gebruik van de ervaringen ter zake van de regionale en lokale autoriteiten, vooral in gebieden met een hoge territoriale concentratie van kleine en middelgrote bedrijven met de daaruit voortvloeiende cumulatieve gevolgen voor het milieu. In dit geval kunnen er pogingen worden ondernomen en gestimuleerd waarbij groepen bedrijven colletief deelnemen aan een systeem van technische bijstand. (zie amendement nr. 58 van het Europese Parlement)
De Lid-Staten stellen de Commissie onverwijld van de overeenkomstig dit artikel genomen maatregelen in kennis.	

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

2. De Commissie dient, na raadpleging van de sociale partners, bij de Raad voorstellen in die zijn gericht op de versterking van de deelneming door het MKB aan het „Eco-audit"-syteem, met name door informatie, opleiding en technische bijstand.

Artikel 13

Herziening

Vier jaar na de inwerkingtreding van deze verordening beoordeelt de Commissie het „Eco-audit"-systeem in het licht van de met de uitvoering ervan opgedane ervaring opnieuw en stelt, in voorkomend geval, aan de Raad de geëigende wijzigingen voor, met name wat het toepassingsgebied en de aard van het systeem betreft.

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. De Commissie dient, na raadpleging van de organisaties die op communautair niveau de meer direct betrokken groepen vertegenwoordigen, bij de Raad en het Europese Parlement voorstellen in die gericht zijn op de versterking van de deelneming door het midden- en kleinbedrijf aan het milieubeheer- en -auditsysteem, met name door informatie, opleiding en technische bijstand.

(zie amendement nr. 59 van het Europese Parlement)

Artikel 13

Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité dat is samengesteld uit de vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie dient bij het comité een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het comité brengt een advies uit over dit ontwerp binnen een tijdslimiet die overeenkomstig het dringende karakter van de zaak door de voorzitter kan worden bepaald. Het advies zal worden uitgebracht met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen als bepaald in artikel 148, lid 2, van het Verdrag indien er sprake is van besluiten die op voorstel van de Commissie door de Raad moeten worden genomen. De stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten in het comité worden gewogen op de wijze die in dat artikel uiteen is gezet. Door de voorzitter wordt niet aan de stemming deelgenomen.

3. De Commissie keurt de betrokken maatregelen goed indien zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité

4. Indien de betrokken maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité, of indien er geen advies wordt uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in met betrekking tot de te nemen maatregelen. De Raad neemt daarover een besluit met een gekwalificeerde meerderheid.

5. Indien de Raad niet binnen een periode van drie maanden na de betrokken datum een besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie goedgekeurd.

(zie amendementen nrs. 60 en 64 van het Europese Parlement)

Artikel 14

Herziening

Vier jaar na de inwerkingtreding van deze verordening beoordeelt de Commissie het milieubeheer- en -auditsysteem in het licht van de met de uitvoering ervan opgedane ervaring opnieuw en stelt, in voorkomend geval, aan de Raad de geëigende wijzigingen voor, met name wat betreft de uitbreiding van het toepassingsgebied van het systeem.

(zie amendement nr. 63 van het Europese Parlement)

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
In het raam van deze herziening stelt de Raad op de grondslag van artikel 130 S, tweede alinea, van het Verdrag met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de voorgestelde wijzigingen vast.	Ongewijzigd.
Artikel 14	*Artikel 15*
Inwerkingtreding	Ongewijzigd.
Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1993.	
Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1994.	
Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtsstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.	

BIJLAGE I

Punten, criteria en voorschriften in verband met de milieubeschermingsinstrumentaria en de milieu-audit

A. De milieubeschermingsinstrumentaria worden opgezet rekening houdend met de normen van de reeks EN 29000 en, zodra deze zijn vastgesteld, met de specifieke, in het raam van artikel 4 te formuleren normen.

Deze instrumenten omvatten met name de volgende elementen, die schriftelijk formeel worden vastgelegd: een milieubeleid, milieudoelstellingen, een milieuprogramma en een milieubeheerssysteem, met inbegrip van, onder meer, een audit-programma.

In de desbetreffende documenten wordt duidelijk gemaakt hoe het milieubeleid en het milieubeheerssysteem zich tot het beleid en de systemen van het bedrijf in zijn geheel verhouden, terwijl deze tevens een verklaring dienen te bevatten van het door het bedrijf gevoerde milieubeleid.

Het milieubeschermingsinstrumentarium omvat technische en organisatorische maatregelen en procedures die ertoe dienen de inlichtingen en de gegevens te verschaffen die noodzakelijk zijn om, het milieubeleid, de milieudoelstellingen en de milieuprogramma's van het bedrijf in aanmerking genomen, de resultaten van het milieubewust handelen bij de op de locatie verrichte werkzaamheden te evalueren.

B. In aanmerking te nemen punten

Bij interne milieubeschermingsinstrumentaria en bij de milieu-audit dienen de volgende punten in aanmerking te worden genomen:

— evaluatie, controle en preventie van de weerslag van de betrokken activiteit op de verschillende milieucompartimenten;	— evaluatie, controle en preventie van de weerslag van de betrokken activiteit op de verschillende milieusectoren, zoals lucht, water, bodem en biotopen; (zie amendement nr. 65 van het Europese Parlement)

— energiebeheer, -besparing, en -keuze;

— beheer, besparing, keuze en vervoer van grondstoffen; waterbeheer en -besparing;

— beperking, recycling en hergebruik, vervoer en verwijdering van afval;

— selectie van produktieprocédés;

— produktenbeheer (ontwerp, verpakking, vervoer, gebruik en verwijdering);

— preventie en terugdringing van ongevallen;

— preventie en terugdringing van milieu-ongevallen;

(zie amendement nr. 66 van het Europese Parlement)

— voorlichting, opleiding en participatie van het personeel op het gebied van de milieuproblematiek;

— voorlichting naar buiten toe en participatie van het publiek, alsmede afhandeling van klachten van het publiek.

C. De resultaten van het milieubewust handelen worden geëvalueerd aan de hand van de op dit gebied toepasselijke communautaire en nationale normen, waarbij rekening wordt gehouden met de beste beschikbare technologie voor de terugdringing van de vervuiling zoals die in het raam van de communautaire wetgeving worden omschreven.

C. De resultaten van het milieubewust handelen worden geëvalueerd aan de hand van het door het bedrijf gevoerde milieubeleid dat onder meer dient te voldoen aan alle relevante wettelijke eisen met betrekking tot het milieu en rekening dient te houden met eventueel beschikbare schone technologieën.

(zie amendement nr. 67 van het Europese Parlement)

Wat het milieubeheer betreft, gelden in naam van het „Eco-audit"-systeem de volgende regels van „goede beheerspraktijk", naar gelang van het geval, als referentiekader voor de interne milieubeschermingsinstrumentaria en de milieu-audit:

1. De bedrijfsleiding stippelt op het hoogste niveau het milieubeleid, de milieudoelstellingen en de milieuprogramma's van het bedrijf uit en beoordeelt deze regelmatig opnieuw. Het beleid, de doelstellingen en de programma's worden schriftelijk vastgelegd.

2. De bedrijfsleiding bevordert in samenwerking met de personeelsvertegenwoordiging bij de werknemers op elk niveau het besef van verantwoordelijkheid voor het milieu.

3. De bedrijfsleiding beoordeelt van tevoren de milieu-effecten van elke nieuwe activiteit, van elk nieuw produkt en van elk nieuw procédé.

4. De bedrijfsleiding evalueert en controleert de gevolgen van lopende activiteiten voor het plaatselijke milieu en onderzoekt elke belangrijke weerslag van die activiteiten op het milieu in het algemeen.

5. De bedrijfsleiding zorgt ervoor dat de milieu-effecten van alle activiteiten tot een minimum worden beperkt.

6. De bedrijfsleiding zorgt ervoor dat de nodige regelingen worden ingevoerd om de produktie van afval tot een minimum te beperken en verstandig met hulpbronnen om te gaan en zorgt ervoor dat deze regelingen worden nageleefd.

7. De bedrijfsleiding neemt de nodige maatregelen om zich bij toeval voordoende lozingen van materialen of energieverliezen te voorkomen.

8. Het bedrijf voert verificatieprocedures in om de overeenstemming met het milieubeleid na te gaan en doet deze naleven en, indien in het kader van deze procedures metingen en proeven dienen te worden uitgevoerd, registreert het bedrijf de uitkomsten daarvan en werkt het de geregistreerde gegevens bij.

9. Het bedrijf voert, voor het geval dat wordt vastgesteld dat van zijn milieubeleid of -doelstellingen wordt afgeweken, procedures en maatregelen in en werkt deze bij.

10. De bedrijfsleiding voert in samenwerking met de overheidsinstanties noodprocedures in om de effecten van eventuele ongevallen tot een minimum te beperken en werkt deze bij.

11. De bedrijfsleiding verschaft het publiek de nodige informatie om de potentiële milieu-effecten van de activiteiten van het bedrijf te begrijpen en bereidt zich voor om positief te reageren op uitingen van bezorgdheid bij het publiek.

11a. De bedrijfsleiding dient het publiek informatie te verschaffen over de maatregelen die zijn genomen om de impact van het bedrijf of de locatie op het milieu en de volksgezondheid tot een minimum te beperken.

(zie amendement nr. 69 van het Europese Parlement)

12. De bedrijfsleiding geeft de cliëntèle, de nodige adviezen over het veilig hanteren, gebruiken en verwijderen van de door het bedrijf vervaardigde produkten.

13. De bedrijfsleiding ziet erop toe dat onderaannemers die voor het bedrijf werkzaam zijn, aan haar eigen normen gelijkwaardige milieunormen hanteren.

D. De hierboven onder B en C genoemde vraagstukken en regelingen worden in aanmerking genomen in de mate waarin zij van de bedrijfsleiding van de betrokken locatie afhangen.

E. Milieu-audit

De audit-methode en de audit-procedure worden vastgesteld aan de hand van de toepasselijke richtsnoeren die in de internationale norm ISO 10011 zijn neergelegd en binnen het raam van de beginselen en specifieke bepalingen van deze verordening.

In het bijzonder geldt dit voor het volgende:

Doelstellingen

In de milieu-audit-programma's van het bedrijf dienen schriftelijk de specifieke doelstellingen van de audit voor de betrokken locatie te worden omschreven.

Deze doelstellingen omvatten in het bijzonder: de beoordeling van de aanwezige beheerssystemen en het nagaan of de communautaire, nationale en lokale voorschriften worden nageleefd en of een en ander in overeenstemming met het bedrijfsbeleid geschiedt.

Deze doelstellingen omvatten met name de beoordeling van de aanwezige beheerssystemen en bepaling van de conformiteit aan het beleid van het bedrijf en het programma voor de locatie, waarbij dient te worden gecontroleerd in hoeverre aan de wettelijke milieu-eisen ter zake wordt voldaan.

(zie amendement nr. 70 van het Europese Parlement)

Draagwijdte

De algemene draagwijdte van de audit wordt duidelijk omschreven, waarbij uitdrukkelijk aan de volgende aspecten aandacht wordt geschonken:

— behandelde punten;

— de op de locatie verrichte werkzaamheden;

— de normen voor het milieubewust handelen;

— het door de audit bestreken tijdvak.

Organisatie en middelen

Milieu-audits worden verricht door auditors met voldoende kennis van de door de audit bestreken sectoren en gebieden, die over de nodige opleiding en deskundigheid als auditor beschikken om de aangegeven doelstellingen te kunnen bereiken. De aan de audit bestede tijd en middelen dienen in verhouding te staan tot de voor de audit voorziene draagwijdte en doelstellingen.

De bedrijfsleiding ondersteunt de audit-werkzaamheden.

De auditors mogen geen banden hebben met de door hen gecontroleerde activiteiten.

Planning en voorbereiding van de audit van een locatie

De planning en de voorbereiding van elke audit hebben met name tot doel ervoor te zorgen dat:

— de nodige middelen beschikbaar worden gesteld;

— alle betrokkenen bij de audit-operatie (waaronder begrepen de auditors zelf, het voor het beheer op de locatie verantwoordelijke personeel, de personeelsvertegenwoordigers en de verantwoordelijken op strategische arbeidsplaatsen) hun rol en verantwoordelijkheden begrijpen.

De voorbereiding omvat mede het vertrouwd maken met de activiteiten en het milieubeschermingsinstrumentarium op de locatie en de herbeoordeling van de vaststellingen en conclusies van eerder uitgevoerde audits.

Audit-werkzaamheden op de locatie

Tot de audit-werkzaamheden ter plaatse behoren gesprekken met het personeel op de locatie, onderzoek naar de exploitatieomstandigheden en naar het materieel, onderzoek van de registers, schriftelijk vastgelegde procedures en andere relevante stukken, met als doel, de evaluatie van de resultaten van het milieubewust handelen op de locatie door na te gaan of de locatie aan de toepasselijke normen beantwoordt en of de aanwezige systemen voor het milieubeheer doeltreffend en geëigend zijn.

De audit-procedure omvat met name de volgende stappen:

— begrip van de beheerssystemen;

— evaluatie van de sterke en de zwakke punten van de beheerssystemen;

— vergaring van belangrijke gegevens;

— evaluatie van de audit-resultaten;

— voorbereiding van de conclusies van de audit;

— verslaglegging over de resultaten en conclusies van de audit.

Verslag over de resultaten en conclusies van de audit

De auditors stellen een schriftelijk audit-verslag op in, respectievelijk met, de daartoe geëigende vorm en inhoud, ten einde de volledige en formele overlegging van de vaststellingen en conclusies van de audit te waarborgen.

De vaststellingen en conclusies van de audit worden officieel aan de algemene directie van de onderneming meegedeeld.	De vaststellingen en conclusies van de audit worden officieel op het hoogste relevante niveau aan de algemene directie van de onderneming meegedeeld. (zie amendement nr. 71 van het Europese Parlement)

De gronddoelstelling van een schriftelijk audit-verslag is:

— een beschrijving te geven van het door de audit bestreken terrein;

— de bedrijfsleiding feitelijke informatie te verschaffen over de resultaten van het milieubewust handelen op de locatie en over de conclusies van het team ten aanzien van die resultaten, en	— de bedrijfsleiding op de hoogte te stellen van de mate waarin de hand wordt gehouden aan het milieubeleid van het bedrijf en van de op de locatie geboekte vorderingen op milieugebied en op de hoogte te stellen van de doeltreffendheid en de betrouwbaarheid van de regelingen die getroffen zijn om na te gaan wat de invloed van de activiteiten op de locatie is op het milieu, (zie amendement nr. 72 van het Europese Parlement)
— de behoefte aan corrigerende maatregelen aan te tonen en de aanzet daartoe te geven.	— de behoefte aan corrigerende maatregelen aan te tonen. (zie amendement nr. 73 van het Europese Parlement)

Follow-up van de audit

De audit-operatie wordt afgerond met de opstelling en uitvoering van een passend plan voor corrigerende maatregelen.

De passende mechanismen dienen voorhanden te zijn en te kunnen functioneren om te waarborgen dat aan de uitkomsten van de audit het nodige gevolg wordt gegeven.

Criteria voor de vaststelling van de adequate audit-frequentie

Audits dienen periodiek, met tussenpozen van één à drie jaar, te worden uitgevoerd. Deze periodiciteit wordt door de algemene directie van de onderneming vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met alle potentiële milieu-effecten van de werkzaamheden op de locatie, met name aan de hand van de volgende elementen:

— belang en urgentie van de geconstateerde problemen;

— omvang en complexiteit van de werkzaamheden;

— volume van de emissies;

— voorgeschiedenis van de milieuproblemen.

De frequentie van de audits in het kader van de „Eco-audit" is doorgaans:

— één jaar voor activiteiten met belangrijke milieu-effecten;

— twee jaar voor activiteiten met gemiddelde milieu-effecten;

— drie jaar voor activiteiten met beperkte milieu-effecten.

BIJLAGE II

Criteria en voorschriften voor de erkenning van milieuverificateurs en hun taken

A. **Erkenning van milieuverificateurs**

Bij de opstelling en toepassing van procedures en voorwaarden voor de erkenning van milieuverificateurs wordt uitgegaan van de Europese norm EN 45012.

De milieuverificateur is bevoegd voor de functies binnen het hem toegewezen gebied en moet de kwalificaties, de opleiding en de ervaring van zijn personeel kunnen aantonen en gegevens daarover bijhouden, met betrekking tot ten minste de volgende punten:

— de methodologieën die bij de milieu-auditing gebruikt worden;

— de voorlichting van de bedrijfsleiding;

— milieuvraagstukken;

— relevante wetgeving en normen met inbegrip van specifieke richtsnoeren die voor de doelstellingen van deze verordening ontwikkeld zijn; en

— relevante technische kennis van de activiteit die aan controle is onderworpen.

(zie amendement nr. 44 van het Europese Parlement)

B. **De taak van de erkende verificateurs**

De validering wordt uitgevoerd door erkende milieuverificateurs overeenkomstig de gedragscodes die door de Commissie voor dat beroep worden opgesteld en bijgewerkt.

De taak van de verificateur bestaat eruit te certificeren dat:

— aan alle voorschriften van deze verordening, en met name aan de voorschriften inzake milieu-analyse, -audit en -verklaringen, is voldaan;

— de milieu-analyse of -audit-methoden en elke andere methode en procedure waarop de in de verklaring vermelde informatie en gegevens berusten, in technisch opzicht geldig zijn;

— de in de verklaring vermelde informatie en gegevens betrouwbaar zijn en dat alle belangrijke milieu-aspecten van de werkzaamheden op de locatie voldoende in aanmerking zijn genomen.

De verificateur verricht de nodige onderzoekingen om de hierboven beschreven taak op een gedegen en professionele wijze te vervullen; hij maakt daarbij gebruik van de passende methodes en vermijdt daarbij onnodige herhaling van de activiteiten en methoden van het bedrijf.

De verificateur werkt op basis van een schriftelijke overeenkomst met het bedrijf waarin de draagwijdte van de werkzaamheden wordt beschreven, de verificateur de mogelijkheid wordt geboden om op onafhankelijke en professionele wijze tewerk te gaan en het bedrijf zich ertoe verplicht de nodige medewerking te verlenen.

De verificatie omvat documentenonderzoek, een bezoek aan de locatie, waar met name gesprekken met het personeel worden gevoerd, de voorbereiding van een verslag voor de bedrijfsleiding en het verschaffen van opheldering over de in dit verslag opgeworpen vragen.

De verificatie omvat documentenonderzoek, een bezoek aan de locatie, waar met name gesprekken met het personeel worden gevoerd, de voorbereiding van een verslag voor de bedrijfsleiding en de oplossing van de in het verslag gesignaleerde problemen.

(zie amendement nr. 76 van Europese Parlement)

Onder de vóór het bezoek aan de locatie te onderzoeken documenten vallen de essentiële stukken over de locatie en de daar verrichte werkzaamheden, een beschrijving van het op de locatie toegepaste milieubeheerssysteem, een specificatie van de uitgevoerde milieu-analyse of -audit, het verslag van die analyse of audit en de ontwerp-milieuverklaring.

Het bedrijf verschaft de verificateur de nodige gegevens over eerdere analyses en audits en nadere gegevens over alle overtredingen en alle rechtszaken in verband met milieu-aangelegenheden die zich in de afgelopen vijf jaar hebben voorgedaan.

Het voor de algemene directie van de onderneming bestemde verslag van de verificateur bevat:

1. de vastgestelde overtredingen van de verordening;

2. de technische tekortkomingen in de milieu-analyse- of -audit-methode of in enig ander relevant procédé;

3. de punten waarop het verslag niet met het analyse- of audit-verslag overeenstemt;

4. de punten waarop het verslag niet met het voorstel voor een milieuverklaring overeenstemt alsmede de bijzonderheden van de wijzigingen of toevoegingen die in de milieuverklaring zouden moeten worden aangebracht.

De volgende gevallen kunnen zich voordoen:

a) het milieubeschermingssysteem, de bij het opstellen van de verklaring gevolgde audit- en de andere relevante methoden worden adequaat bevonden; de verklaring wordt accuraat bevonden, heeft een voldoende draagwijdte en voldoet aan de voorschriften van het „Eco-audit"-systeem: de verificateur valideert de verklaring en certificeert dat deze een waar en onvertekend beeld van de aan de werkzaamheden op de locatie verbonden milieu-aspecten biedt;

b) het milieubeschermingssysteem en de audit- en de andere relevante methoden worden adequaat bevonden, maar de verklaring dient te worden gewijzigd, respectievelijk aangevuld: de verificateur bespreekt de nodig geoordeelde wijzigingen met de bedrijfsleiding en valideert de verklaring eerst nadat de gewenste wijzigingen, respectievelijk aanvullingen door het bedrijf in de verklaring zijn aangebracht;

b) het milieubeschermingssysteem en de analyse- of audit-methode worden adequaat bevonden, maar de verklaring dient te worden gewijzigd, respectievelijk aangevuld: de verificateur bespreekt de nodig geoordeelde wijzigingen met de bedrijfsleiding en valideert de verklaring eerst nadat de gewenste wijzigingen, respectievelijk aanvullingen door het bedrijf in de verklaring zijn aangebracht;

(zie amendement nr. 74 van het Europese Parlement)

c) het milieubeschermingssysteem en de audit- en/of andere relevante methoden worden inadequaat bevonden: de verificateur doet de bedrijfsleiding de passende aanbevelingen over de noodzakelijk geoordeelde verbeteringen en valideert de verklaring eerst nadat de tekortkomingen zijn gecorrigeerd, de methoden, indien nodig, opnieuw zijn toegepast en de verklaring dienovereenkomstig is herzien.

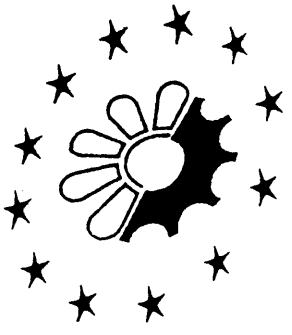
c) het milieubeschermingssysteem, de analyse- of de audit-methode worden inadequaat bevonden: de verificateur doet de bedrijfsleiding de passende aanbevelingen over de noodzakelijk geoordeelde verbeteringen en valideert de verklaring eerst nadat de tekortkomingen zijn gecorrigeerd, de methoden, indien nodig, opnieuw zijn toegepast en de verklaring dienovereenkomstig is herzien.

(zie amendement nr. 75 van het Europese Parlement)

BIJLAGE III

Het „Eco-audit"-logo

„Eco-audit" is een communautair systeem voor de evaluatie en verbetering van de resultaten van milieubewust handelen op industriële produktielocaties.

Het bovenstaande logo wordt gebruikt in combinatie met één van de volgende vermeldingen, al naar gelang van het geval:

— Al onze produktielocaties in de Gemeenschap nemen deel aan het „Eco-audit"-systeem.

— Al onze produktielocaties in (naam Lid-Staat van de EG) nemen deel aan het „Eco-audit"-systeem.

— De volgende produktielocaties van onze onderneming nemen deel aan het „Eco-audit"-systeem.

BIJLAGE IV

Bij de indiening van de eerste milieuverklaring aan de bevoegde organisaties te verstrekken gegevens

1. Identificatie van het bedrijf:
2. Identificatie en ligging van de locatie:
3. Beknopte beschrijving van de op de locatie verrichte werkzaamheden:
   (in voorkomend geval te verwijzen naar bijgevoegde documenten)
4. Naam en adres van de erkende milieuverificateur die de bijgevoegde verklaring heeft gevalideerd:
5. Uiterste termijn voor de indiening van de eerstvolgende gevalideerde milieuverklaring:

Bij de verklaring dienen te worden gevoegd:

a) een beknopte beschrijving van het milieubeschermingsinstrumentarium

b) een beschrijving van het voor de locatie opgestelde audit-programma

c) de gevalideerde voorafgaande milieuverklaring.
